

19) A. v. 2. α. Udvalget foreslæaer, at Palaiet i Amallegaden Nr. 123, som er bestemt til Bolig for Prinds Christian til Danmark, og som nu er opført under de Bygninger, der vedligeholdes for Kongerigets Regning, overføres til dem, som vedligeholdes for hele Monarchiets Regning. Da det uden Godtgjørelse anvendes til Brug for en Prinds af det Kongelige Huus, maa det nødvendigvis høre hjemme her. Som en Folge af denne Ompostering, ville følgende Poster under A. v. 2 α. være at forege og de samme Poster under A. v. 2 β. at nedfætte med følgende Beløb:

Vedligeholdelsesomkostninger	600 Rbd.
Gager	291 — 48 β.
Skatter	170 — " "
Reengjøring	200 — " "
Andre Udgifter	10 — " "

Udvalget henleder Opmærksomheden paa at det maa ansees for rigtigt, at Omkostningerne ved indre Vedligeholdelse for Fremtiden afholdes af den apanagerede Prinds, som beboer det.

20) Paa Udvalgets Forespørgsel, om Ministeriet ikke har paatænkt at foranstalte Rosenborg Badstuehus solgt, har dette svaret, at „denne Bygning paa Grund af dens Beliggenhed, i Slottets og Driverihavernes umiddelbare Nærhed, samt da dens Grund er en Deel af en Quarrée, som udelukkende tilhører Staten, ikke egnede sig til at bortfælges“. Udvalget kan ikke tillægge denne Betragtning tilstrækkelig Vægt, men maa tilraade denne Eiendoms Salg, saameget mere, som denne maadelige Bygning ideligt vil foranledige betydelige Bygningsomkostninger.

21) A. v. 2 β. Charlottenlund Slot og Skov er paa Finantslovforslaget overført fra Domainerne, under hvilke det tidligere har været opført, til Indenrigsministeriet. Aarsagen hertil er deels den, at man antager, at dette Slot efter det oprindelige Gavebrev ikke bør afhændes, og det saaledes er naturligt, at det som alle Kongelige Slotte, der skulle blive ved Kronen, henlægges under Indenrigsministeriet; deels den, at man paatænker at undergive Lyttstoven landskabsgartneriff Behandling, og at

stille den i samme Forhold som de i Loven af 12te Marts 1852 omhandlede Lyttstaver. Til de i denne Henseende nødvendige Plantninger er der forlangt 900 Rbd. Udvalget maa imidlertid fraraade Thinget at gaae ind paa denne Omordning, som vilde stride baade mod den Kongelige Kundgjørelse af 30te Mai 1849, ifølge hvilken Charlottenlund Slot og Have hører til de Statsejendomme, som ved Leilighed skulde afhændes, og mod Loven af 12te Marts 1852, der ikke indbefatter denne Skov iblandt de offentlige Lyttstaver. Det maa derfor indstille 1) at de 900 Rbd til Plantninger ikke bevilges, 2) at denne Eiendom tilbagesføres til Domainerne, og at altsaa følgende Beløb udgaae her:

a. Vedligeholdelsesarbejder	400 Rbd.
b. Govedreparationer	260 —
c. Gager	160 —
d. Skatter	96 —
e. Reengjøring	60 —
f. Brandvæsen	20 —
g. Andre Udgifter (hvoraf en Aversionsalsum paa 700 Rbd. til en Kongelig Prindsesse for Afsavn af Haven)	720 —

Betages dette Endringsforslag, ville ogsaa de under § 13 af denne Eiendom opførte Indtægter være at henføre til Domainerne.

22) A. v. 2. β. Ministeriet har paa Udvalgets Forespørgsel, om det ikke er paatænkt at foranstalte Frederikskirken bortsolgt, erholdt følgende Svar:

„At man fra Academiet for de skønne Kunster havde modtaget Erklæringer, hvori dette gjentagende udtalte den Anskuelse, at det fra det kunstneriske Standpunkt er af særdeles Interesse, at bemeldte Bygning bliver bevaret urørt, og derfor indstændigen androg paa, at der ikke maa blive taget nogen herfra afvigende Beslutning. Paa Grund af den Udtalelse, som man saaledes herom har modtaget fra Kunstacademiet, have saavel Finantsministeriet som Indenrigsministeriet antaget, at der ikke bør gjøres noget Forslag om Kirkebygningens Nedbrydelse, men, naar denne skal forblive staaende, hvilket man vel derefter kan gaae ud fra, vil det